

POSTANOWIENIE

Dnia 9 października 2012 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XVI Wydział Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Maria Zgiet Zawadzka

Sędziowie: SO Marian Kociołek / spr. /, SR / del. / Tomasz Szanciło

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2012 roku w Warszawie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa grupowego: (...) spółka z o.o. w W.

przeciwko: (...)Towarzystwo Ubezpieczeń S.A. w W.o odszkodowanie

z wniosku pozwanego o zobowiązanie powoda do złożenia kaucji

postanawia:

oddalić wniosek w całości

SSO M. Kociołek SSO M. Zgiet-Zawadzka SSR/del/ T. Szanciło

UZASADNIENIE

(...) spółka z o.o. w W., w imieniu grupy 35 pośredników ubezpieczeniowych, wytoczyła powództwo w postępowaniu grupowym o odszkodowanie. Łączna kwota żądanego odszkodowania dla wszystkich członków grupy wynosi 13.051.860 zł. Powódka wniosła o zasądzenie od pozwanej zwrotu kosztów procesu według norm, załączyła do pozwu umowę i zgodę uczestników grupy na wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 20 % zasądzonej kwoty.

W określonym terminie pozwana podniosła zarzuty co do członkostwa określonych osób w grupie, a wraz z nimi złożyła wniosek o zobowiązanie powódki do złożenia w terminie jednego miesiąca kaucji w kwocie 2.610.372 zł. na zabezpieczenie kosztów procesu. Pozwana uzasadniła kwotę zabezpieczenia skomplikowanym charakterem sprawy, wymagającym przeprowadzenia wielu badań i powołania wielu ekspertów.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Przepis art. 8, ust. 1 ustawy z dnia 17.12.2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym (Dz.U. nr 7, póź. 44) stanowi, że na żądanie pozwanego sąd może zobowiązać powoda do złożenia kaucji na zabezpieczenie kosztów procesu. Z ustępu 3 powołanego artykułu wynika, iż Sąd ustala wysokość kaucji mając na względzie prawdopodobną sumę kosztów, które poniesie pozwany, lecz nie może być wyższa niż 20 % wartości przedmiotu sporu.

We wniosku pozwana opisała główne kierunki planowanej obrony oraz wskazała, powołując się na szacunkowe oceny poszczególnych kosztów, wysokość prawdopodobnych kosztów i wydatków. Zdaniem pozwanej przypuszczalna wysokość kosztów, które poniesie w sprawie wynosi 2.765.404,08 zł., która jest wyższa od kwoty, którą pozwana wskazuje jako kwota kaucji. Pozwana zleciła już dwie prywatne ekspertyzy: jedna mająca na celu ocenę hipotez sformułowanych w pozwie odnośnie wpływu kampanii reklamowej (...) na rezygnację klientów z nabywania produktów ubezpieczeniowych za pośrednictwem pośredników ubezpieczeniowych, której koszt wyniesie 20.000 euro netto, czyli 103.438,08 zł. brutto, druga mająca na celu dokonanie analizy rynku ubezpieczeń w latach 2008-2010 w celu zweryfikowania twierdzeń pozwu odnoszących się do rzekomej utraty przez pośredników ubezpieczeniowych 5,7 %

klientów w tym okresie i przyczyn tego zjawiska, której koszt wyniesie 246.000 zł. brutto. Pozwana planuje też zlecić ocenę oddziaływania kampanii reklamowej (...) na konsumentów, której koszt wyniesie 6.150 zł. brutto.

Wniosek pozwanej w zakresie tych trzech w/wym. wydatków, już co do zasady, należy uznać za niezasadny. Prywatne opinie, niezależnie od potrzeby i wagi dla procesu, są tylko wsparciem argumentacji strony. Nie są traktowane jako koszt, czy wydatki procesu, bo zleceniodawcą nie jest Sąd.

Dalej pozwana podała, że planuje zweryfikować wartość szkody przedstawioną przez powódkę, dlatego wskazuje, iż niezbędne będzie powołanie biegłego rewidenta, którego zadaniem będzie ustalenie rzeczywistej kwoty szkody członków grupy. Pozwana twierdzi, iż na podstawie szacunków zleconych biegłemu rewidentowi J. K. - prezesowi zarządu (...)spółka z o.o. - koszt łączny badania ksiąg wszystkich uczestników wyniesie 1.255.830 zł. brutto. Pozwana domaga się też zabezpieczenia zwrotu wynagrodzenia pełnomocnika procesowego w kwocie 43.200,-zł. brutto.

Dwie ostatnio wskazane pozycje zamykają się kwotą łączną 1.299.030,- zł. Zasadniczo, wniosek pozwanej w zakresie zabezpieczenia zwrotu wynagrodzenia pełnomocnika procesowego oraz kosztu badania ksiąg uczestników jest słuszny w zakresie jakim dotyczy uznania, że te pozycje dotyczą przypuszczalnych kosztów procesu. Jednak jeśli chodzi o koszt badania ksiąg wszystkich uczestników pod kątem poniesionej szkody na skutek czynu niedozwolonego powódki, wniosek pozwanej wydaje się być znacznie wygórowany. Mając na względzie poziom wynagrodzenia biegłych w dotychczasowej praktyce sądowniczej przyjąć należy, że koszt jednostkowego badania ksiąg rachunkowych uczestnika grupy nie przekroczy 10.000 zł. To z kolei oznacza, że łączny koszt opinii biegłego w w/wym. zakresie nie przekroczy 350.000,- zł.

Ponieważ pozwana wnosi o oddalenie powództwa, a wobec tego, iż — zdaniem pozwanej — jest ono oczywiście bezzasadne — pozwana domaga się też nakazania powódcie złożenia oświadczenia o wskazanej treści i formie w kilku czasopismach. Zdaniem pozwanej koszt tych publikacji wyniesie 1.100.850 zł. brutto.

Stosownie do zapisu art. 98 § 1 k.p.c. kosztami procesu są koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Pozwana domaga się zabezpieczenia kwoty 1.100.850 zł. jaka być może będzie wydatkowana na oświadczenia powódki w związku ze stwierdzeniem bezzasadności powództwa, o ile powództwo okaże się oczywiście bezzasadne. Jest oczywiste, że roszczenie z art. 22 ust. 1 u.z.n.k. jest środkiem ochrony prawa strony procesu, konsekwencją możliwego deliktu powoda w postaci wniesienia oczywiście bezzasadnego powództwa. Doktryna stoi na stanowisku, że dochodzenie uprawnień przewidzianych w art. 22 u.z.n.k. następuje w drodze powództwa wzajemnego ze wszystkimi wynikającymi stąd konsekwencjami w zakresie treści, formy i

opłat sądowych. Tym samym jest oczywiste, że opisane roszczenie nie jest kosztem procesu. W tym zakresie wniosek pozwanej jest całkowicie niezasadny.

W doktrynie podnosi się, że obowiązek złożenia kaucji aktorycznej w postępowaniu grupowym służy zapewnieniu równowagi procesowej stron i zapobiega nadużywaniu instytucji dochodzenia roszczeń w postępowaniu grupowym. Podzielając ten argument, należy jednak zauważyć że ten argument nie może być jako jedyny brany przy rozpatrywaniu wniosku. Ustawa o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym w art. 24 ust 1 wyłączyła ze stosowania niektóre przepisy k.p.c., lecz nie w zakresie zabezpieczenia. To powoduje, że w sprawie o zabezpieczenie kaucji wnioskodawca winien uprawdopodobnić interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia (art. 730¹ k.p.c.). Pozwana wskazuje tylko, że poziom zysku powódki jaki uzyskał w 2010 r. w kwocie 566.000 zł. nie gwarantuje wypłacalności powódki w przypadku przegrania sprawy.

Zdaniem Sądu przedstawiony argument jest nietrafny. Pozwana w na koniec dzień 31.12.2010 r. posiadała aktywa przekraczające 6 mln zł.; działalność jej jest zyskowna co sama pozwana przyznaje. Pozwana nie przedstawiła żadnych wiarygodnych informacji świadczących o tym, iż sytuacja majątkowo finansowa powódki ma pogorszyć się w przyszłości. Wobec tego należało uznać, że pozwana nie uprawdopodobniła interesu prawnego w zabezpieczeniu.

Wobec powyższego i w oparciu o art. 8 ust. 1 w zw. z art. 24 ust 1 ustawy o dochodzeniu roszczeń grupowych w zw. z art. 730¹ k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

SSO M. Kociołek SSO M. Zgiet-Zawadzka SSR/del/ T. Szanciło